

Asia: VN/26856/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle uudeksi alueidenkäyttölainsi

Lausunnonantajan lausunto. Lausuntopalautteen käsittelyn helpottamiseksi ympäristöministeriö pyytää, että lausunto jaotellaan lausuntopyynnössä ilmoitettujen väliotsikoiden mukaisesti.

Kommentit luvusta 1 Yleiset säännökset

Myrsky Energia Oy (Myrsky) kiittää mahdollisuudesta lausua alueidenkäyttölain luonnokseen.

Myrsky on suomalainen uusiutuvan energian yhtiö, joka kehittää Suomeen tuuli- ja aurinkovoimaa sekä akkuvarastoja sähköntuotannon yhteyteen. Myrskyllä on kaavoituksen eri vaiheissa reilu 20 tuulivoimahanketta ja vajaa 10 kappaletta aurinkovoimahankkeita. Osa Myrskyn hankkeista on yhteistyöhankkeita tanskalaisen uusiutuvaan energiaan sijoittavan rahaston kanssa. Rahaston tarkoitus on jäädä pitkäaikaiseksi investoriksi hankkeille, ei vain hankekehityksen vaiheeseen.

Olemme pyrkineet lausunnossa konkretisoimaan, miksi tietyt alueidenkäyttölain luonnoksen kohdat ovat tuuli- ja aurinkovoiman toimijan kannalta haasteellisia, viivästyttäisivät hankkeiden edistämistä kaavoituksessa tai jopa estävät koko toiminnan.

Kommentit luvusta 2 Viranomaisten tehtävät

-

Kommentit luvusta 3 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

-

Kommentit luvusta 4 Maakuntakaava

Myrsky kannattaa maakuntakaavan roolin selkeyttämistä ja niin sanotun "lentokorkeuden" nostamista. Maakuntakaavoituksen tulee keskittyä aidosti maakunnallisesti ja valtakunnallisesti

merkittäviin kysymyksiin. Nykyisellään maakuntakaavoissa esiintyvät teholuokkarajat (esim. yli 10 MW) määrittävät seudulliseksi katsottavia tuulivoimahankkeita tavalla, joka ei vastaa hankkeiden todellisia vaikutuksia tai suunnittelutarpeita. Maakuntakaavan tulisi olla yleispiirteinen, jota kuntien kaavoitus tarkentaa.

68 § käytännössä sitoo tuulivoiman maakuntakaavaan – vastoin suunnittelujärjestelmän rakennetta:

Ehdotettu 68 § nostaa maakuntakaavan tuulivoimarakentamisessa lähes sitovaksi asiakirjaksi, joka estää yksityiskohtaisemman suunnittelun tarkentamisen esimerkiksi tuulivoimaosayleiskaavan avulla. Tämä on jyrkässä ristiriidassa lain 4 §:n kanssa, jonka mukaan maakuntakaava on yleispiirteinen suunnitelma alueidenkäytöstä. Luvun 8:n mukainen sääntely ei enää mahdollista tarkentavaa suunnittelua, vaan ohjaa käytännössä tiukkoihin etäisyyksiin tai vaatii neuvottelemaan suostumuksia yksittäisten kiinteistönomistajien kanssa, mikä on kohtuuttoman raskas menettely.

Myrsky on tehnyt omia hankkeitaan koskevan analyysin, kuinka suuresta asuinkiinteistönomistajien joukosta olisi kyse, jos uusi etäisyysvaatimus maakuntakaavojen tv-alueiden ulkopuolelle sijoittuvien voimaloiden osalta kirjattaisiin lakiin. Myrskyn osalta olisi kyse yli kahdestatuhannesta asuin- ja lomakiinteistönomistajasta. Analyysissä huomioitavaa on, että luvussa ei ole huomioitu rakennusluvallisia, vielä rakentamattomia kiinteistöjä. Neuvottelut aiheuttaisivat useamman vuoden viiveen hankkeen kaavan hyväksymiselle, investoinneille ja uusiutuvan energian tuotannon aloittamiselle. Monessa tapauksessa koko investoinnin mielekkäys häviää ja investointi kaatuu.

Maakuntakaavoituksessa ei ole resursseja eikä tietopohjaa yksityiskohtaiseen vaikutusarviointiin:

Maakuntakaavavaiheessa ei ole käytettävissä vastaavia selvityksiä, mallinnuksia ja paikallista osallistamista kuin tuulivoimaosayleiskaavoituksessa. Silti 68 § tekee maakuntakaavasta käytännössä ennakkoehtona toimivan dokumentin – vaikka se ei ole laadittu yksityiskohtaisen vaikutusarvioinnin pohjalta. Tämä rikkoo suunnittelujärjestelmän loogisen työnjaon ja johtaa tilanteeseen, missä puutteellisilla tiedoilla määritellään alueiden käyttöä.

Käytännön esimerkki osoittaa ongelmat: Esimerkiksi Myrsky on tutkinut Hämeen maakuntakaavassa osoitetut tuulivoima-alueet ja yksikään niistä ei soveltunut hankekehitykseen luontoarvojen, melu- ja väkemannuksien etäisyysvaatimuksien tai lentokorkeusrajoitteiden vuoksi. Tämä osoittaa, ettei maakuntakaava ole riittävän tarkka työkalu tuulivoimarakentamisen alueellisen ohjauksen perustaksi.

Maakuntakaavat ovat hitaita ja tulkinnanvaraisia: Maakuntakaavojen laadinta- ja hyväksymisprosessit ovat hitaita ja raskaita, eivätkä ne vastaa energiahankkeiden kehittämisen edellyttämää aikataulua. Kokemuksemme mukaan kunnat eivät halua ja/tai pysty hyväksyä tuulivoimaosayleiskaavoja, mikäli maakuntakaavan päivitys on aloitettu ennen tuulivoimaosayleiskaavan hyväksyntää. Tämä on tehnyt useamman vuoden viiveitä kaavojen

hyväksynnälle ja näin vaarantanut koko investoinnin. Lisäksi maakuntakaavojen tulkintakäytännöt vaihtelevat merkittävästi eri alueilla, mikä johtaa alueellisesti epätasa-arvoiseen kohteluun.

Tuulivoiman sääntely eriarvoista suhteessa muihin toimialoihin

Millekään muulle teollisuuden alalle ei ole säädetty vastaavanlaista, ilman tutkimuksellista perustaa esitettyä etäisyysvaatimusta. "Kahdeksan kertaa voimakorkeus" on käytännössä mielivaltainen mitta, joka ei perustu vaikutusalueiden todelliseen kokoon eikä siinä toteudu teknologianeutraalin sääntelyn periaate eikä hallituksen peräänkuuluttama tutkimustietoon perustuva päätöksenteko.

Maakuntakaavan sisältövaatimukset painottuvat uudella tavalla – ristiriita etäisyysääntelyn kanssa: Esitetyn lainsäädännön myötä maakuntakaavan sisältövaatimuksissa painottuvat entistä enemmän ilmasto- ja monimuotoisuustavoitteet. Näihin tavoitteisiin etäisyysääntely on suorassa ristiriidassa: se ohjaa rakentamista luontoarvoiltaan herkemmille alueille, jolloin luonnon monimuotoisuus vaarantuu, eikä ilmastotavoitteita voida edistää tehokkaasti.

Kommentit luvusta 5 Yleiskaava

Siirtymäsäännös on käytännössä kohtuuton ja vaikeuttaa oikeusvarmaa kaavoitusta

Myrskyn aloitteesta käynnistetyt useat tuulivoimaosayleiskaavat, lähemmäs 30 kappaletta, on käynnistetty voimassa olevan lainsäädännön perusteella. Kaavoitus on monivuotinen prosessi, jossa vaikutusten arviointi ja tarvittavan tietopohjan kerääminen vievät aikaa.

Hankkeiden kehittäminen on perustunut nykyiseen lainsäädäntöön – suunnittelu, osallistaminen ja selvitykset on tehty vallitsevien sääntöjen mukaisesti. Näihin on sitoutettu huomattavia resursseja ja taloudellisia panostuksia. Esimerkiksi jokaisessa hankkeessa on tehty ympäristövaikutusten arviointi, jonka pelkät suorat, kolmannelle osapuolelle maksettavat kulut Myrskylle ovat olleet yli 100 000 euroa per hanke. Tämän lisäksi tulee mm. henkilöstön-, viranomaisten- ja eri asiantuntijoiden työ YVA-prosessissa. Tämän lisäksi tulee kaavoituksen kulut, jotka myös ovat sadoissatuhansissa per hanke. Useammassa kaavoituksessa olevassa hankkeessa on myös tehty erinäisiä selvityksiä, kuten tuulimittauksia, joiden kulut mitataan myös sadoissatuhansissa per hanke.

Äkillinen sääntelymuutos kesken prosessin johtaa tarpeettomaan kiireeseen, heikentää kaavoituksen laatua ja murentaa luottamusta pitkäjänteiseen suunnitteluun. Pahimmassa tapauksessa sääntelyn muutos ja riittämättömät siirtymäsäännökset johtavat hyvienkin hankkeiden kaatumiseen tai vuosien viivästyksiin.

Tämän vuoksi esitämme, että 126 §:n siirtymäsäännös muutetaan koskemaan kaavoja, jotka ovat tulleet vireille ennen tämän lain voimaan tuloa. Näin varmistettaisiin pitkäjänteinen toiminta- ja luvitusympäristö.

Kommentit luvusta 6 Asemakaava

-

Kommentit luvusta 7 Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 8 Tuulivoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

67 § – Yleiskaavan käyttö tuulivoimalan rakentamisluvan perusteena: Pidämme erittäin kannatettavana, että lukuun 8 sisältyvä tuulivoimaosayleiskaava säilyy alueidenkäyttölain uudistuksen jälkeen osana kaavoitusjärjestelmää. Tämä mahdollistaa edelleen tehokkaan ja paikallisesti sovitettun tuulivoimarakentamisen ohjauksen.

68 § – Tuulivoimarakentamista koskevan yleiskaavan erityiset sisältövaatimukset ovat ongelmallisia: Maakuntakaava on tarkoitettu yleispiirteiseksi ohjausvälineeksi, eikä se voi yleisluonteisella tietopohjallaan tarjota riittävän tarkkaa ja tasapuolista perustaa yksittäisten tuulivoimahankkeiden sijoittumiselle.

Tuulivoimaloiden vaikutukset eivät ole lineaarisia: Kiinteä etäisyysraja ei ota huomioon maastonmuotoja, melun leviämistä tai muita paikallisia olosuhteita. Tämä johtaa tilanteisiin, joissa asuinrakennusten omistajat joutuvat eriarvoiseen asemaan riippuen maantieteellisistä ja teknisistä seikoista. Suomessa toimii jo nyt tarkka ja käytännössä toimivaksi todettu melun sääntelyjärjestelmä. Ympäristöministeriön melumallinnusohjeet perustuvat nykytieteeseen ja käytännön kokemukseen, eikä erillistä etäisyysääntelyä tarvita äänihaittojen ehkäisemiseksi.

Lakiin kirjattu etäisyysvaatimus ohjaa hankkeita pois ihmistoiminnan piiristä kohti syrjäisiä ja usein luontoarvoiltaan herkkiä alueita. Tämä kehityssuunta lisää ristiriitoja luonnonsuojelutavoitteiden kanssa ja vaikeuttaa hankkeiden toteuttamista myös ympäristönäkökulmasta.

Sääntely ohjaa rakentamista pois olemassa olevasta infrastruktuurista: Ehdotettu sääntely pakottaa viemään tuulivoimahankkeet yhä kauemmaksi olemassa olevista sähköverkoista, mikä lisää siirtoverkkokustannuksia ja -tarpeita. Kustannusten kasvu heikentää investointihalukkuutta. Ehdotettu sääntely myös lisää erämaisten alueiden pirstaloitumista ja näin ollen heikentää alueiden biodiversiteettiä ja luonnonsuojelullisia tavoitteita.

Kohtuuttoman raskas hallinnollinen taakka: 8-kertaisen voimalakorkeuden sääntö pakottaisi Myrskyn hakemaan hyväksynnän yli 2000 asuinrakennuksen omistajalta nykyisessä hankeportfoliossaan. Luku ei huomioi rakentamisluvan saaneita asuinrakennuspaikkoja eikä asemakaavassa tai 41 tai 74 §:ssä tarkoitettussa yleiskaavassa ositettuja asuinrakennuspaikkoja. Kokemuksemme osoittaa, että suostumusmenettely on aikaa vievä, usein maksuihin perustuva ja

epävarma. Yhdenkin omistajan kieltäytyminen voi estää koko lähialueen suostumukset. Tämä ei ole linjassa Suomalaisen demokratian kanssa, jossa yksimielisyys ei ole asioiden edellytys. Nyt vaadittaisiin hyvin poikkeuksellisesti yksimielisyyttä.

Merkittävä kustannusten kasvu: Suostumusmenettely ei ole ainoastaan hidas vaan myös taloudellisesti raskas, mikä nostaisi hankkeiden kokonaiskustannuksia huomattavasti ilman, että se tuo vastaavaa hyötyä alueiden tai kansalaisten näkökulmasta. Hankkeiden kustannusten kasvu heikentäisi hankkeiden houkuttelevuutta investointikohteena.

Heikennys kuntien kaavoitusvaltaan: Laki kaventaa kuntien kaavoitusmonopolia. Ketterät ja tuulivoimamyönteiset kunnat, jotka ovat aktiivisesti houkutelleet hankkeita alueelleen, menettävät mahdollisuutensa vaikuttaa omiin kehityspolkuihinsa.

Kuntien strategiat mitätöityvät: Useat kunnat ovat laatineet laajoihin vaikutusten arviointeihin perustuvia tuulivoimarakentamisen strategioita. Tämä lainsäädäntö ohittaa demokraattisesti päätetyt linjaukset ja tekee kunnallisesti hyväksytyistä strategioista käytännössä merkityksettömiä.

Päätöksentekoa ei voida sysätä hallinto-oikeuksille: Ehdotettu sääntely altistaa hankkeet entistä enemmän oikeusprosesseille, mikä tarkoittaa pitkiä viivästyksiä ja huomattavaa epävarmuutta investoinneille. Tämä ei ole hyväksyttävä malli kansallisesti merkittäville energiahankkeille. Oikeusprosessit sitovat resursseja ja venyttävät aikatauluja tavalla, joka vaarantaa koko hankekehityksen kannattavuuden sekä investointien toteutumiset Suomeen. Mikäli prosessista tulee epävarmempi, Suomen houkuttelevuus tulee kärsimään vakaana tuulivoiman investointikohteena. Vakaus ja luvituksen suoraviivaisuus ovat olleet Suomen valttikortteja houkutellessa investointeja Suomeen.

Kustannukset ja aikataulupaineet estävät investoinnit: Tuulivoimahankkeiden kehittäminen on jo nyt monivaiheista ja pitkäkestoista. Lisätty suostumusmenettely tuo merkittäviä kustannuksia ja vie aikaa – etenkin, jos jokainen yksittäinen suostumus määrittää koko hankkeen toteutettavuuden. Tällainen epävarmuus karkottaa investointeja ja heikentää Suomen houkuttelevuutta uusiutuvan energian tuotantomaana. Esimerkiksi pelkästään yksittäisessä Myrskyn tuulivoimahankkeessa on 260 asuinkiinteistöä 8-kertaa voimalan kokonaiskorkeus aluerajauksen sisäpuolella. Kyseinen hanke on edennyt kaavoituksessa ja YVA-prosessissa, mutta ei ennättäisi kaavaehdotusvaiheeseen lakiluonnoksen mukaisessa siirtymäsäännöksessä. Näin ollen hanke, jossa kaikki luontoselvitykset ja YVA on jo tehty ja joka niiden puolesta näyttäytyy potentiaalisena tuulivoima-alueena, jäisi keskeneräiseksi, kunnes aloittamaton maakuntakaavan päivitys saataisiin hyväksyttyä tai kaikkien asuinkiinteistöjen omistajien kanssa saataisiin sopimus. Vertailun vuoksi kyseisellä hankealueella (suunniteltu tuulivoimaosayleiskaavan alue) kiinteistöjä on yhteensä 62. Tämä antaa hyvän ymmärryksen, miten paljon isommasta neuvoteltavien määrästä olisi kyse, jos kaikilta 8-kertaa voimalakorkeuden asuinkiinteistöiltä tulisi lisäksi saada suostumus. Tämä aiheuttaisi useamman

vuoden viiveen hankkeen kaavan hyväksymiselle ja näin myös tuotannon aloittamiselle, jota varsinkin eteläisessä Suomessa tarvittaisiin.

Edellä mainittujen lisäksi usealla yhtiöllä on erinäisiä sopimuksia tuulivoimaan investoivien tahojen kanssa, jotka on solmittu nykyisen lainsäädännön ja kaavoituskäytäntöjen aikana. Lakiuudistus uhkaa noita investointeja pidentyvillä kaavoituksen kestoilla ja pahimmillaan ajaa yhtiöitä konkurssiin. Tämä ei ole lakiuudistuksen tavoitteiden (kaavoituksen sujuvuus, alueiden elinvoimaisuus, yritysten kilpailukyky ja Suomen houkuttelevuus investointikohteena) mukaista tai tavoitteita edistävää.

Mikä on sääntelyn tietopohja? Kysymme, mihin vaikutusten arviointiin tai tutkimusperustaan kahdeksan kertaa voimalan korkeuden mukainen etäisyysvaatimus perustuu. Missä on arvio sen tarpeellisuudesta ja suhteellisuudesta verrattuna muihin maankäytön muotoihin? Miksi tätä logiikkaa ei sovelleta muihin merkittäviä vaikutuksia aiheuttaviin toimintoihin – kuten metsätalouteen, liikenteeseen tai ydinvoimaan? Ympäristöministeriön julkaisuja 2024:31, jossa on vertailumaiden etäisyysvaatimuksia esiteltiin, ei myöskään anna tukea nyt esitetylle 8-kertaa voimakorkeuden etäisyysvaatimukselle. Vertailumaiden tuloksien pohjalta vähimmäisetäisyys asettuisi lähemmäksi yhtä kilometria, joka ei vaarantaisi uusiutuvan energian investointeja, kuten FCG:n raportti joulukuulta 2024 osoittaa.

Etäisyysääntely ei ole linjassa valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden kanssa: Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet (VAT) korostavat uusiutuvan energian edistämistä, yhdyskuntarakenteen toimivuutta ja kestävää kehitystä. Etäisyysvaatimus tekee hankkeista vähemmän sijoituskelpoisia ja vaikeuttaa energiajärjestelmän kehittämistä VAT:n linjausten mukaisesti. Ristiriita on ilmeinen ja vaatii korjausta.

Ristiriita hallitusohjelman linjausten kanssa: Nykyinen hallitusohjelma korostaa kotimaisen energiantuotannon vahvistamista, huoltovarmuutta ja investointien sujuvoittamista ja Suomen houkuttelevuutta investointikohteena. Nyt ehdotettu sääntely kuitenkin toimii näitä tavoitteita vastaan: se hidastaa investointeja, lisää hallinnollista kuormaa, vaikeuttaa hankkeiden etenemistä ja heikentää halukkuutta investoida Suomeen. 8-kertainen etäisyysvaatimus ei tue hallitusohjelman ilmasto- ja energiaosioiden linjauksia – päinvastoin, se toimii niitä vastaan.

Tarve tapauskohtaiselle arvioinnille ja sääntelyn oikealla tasolla toteuttamiselle: Tuulivoiman sijoittumisen tulisi jatkossakin perustua tapauskohtaiseen arviointiin, kuten muukin maankäytön suunnittelu perustuu. Tämä takaa teknologianeutraalin ja tasapuolisen kohtelun eri alueiden ja hanketoimijoiden välillä. Lisäksi tapauskohtainen arviointi edistää parhaan teknologian hyödyntämistä hankkeissa, kun uudemmalla teknologialla vaikutukset ovat lähtökohtaisesti pienempiä. Kiinteä etäisyysrajoite veisi pohjan uudemman teknologian käytöltä.

Mikäli etäisyys sääntelystä katsotaan tarpeelliseksi säätää tarkemmin, tulee se tehdä asetustasolla – ei lakitasolla. Etäisyys sääntö on yksityiskohtainen tekninen säädös, joka kuuluu sisällöltään ja muutosjoustavuudeltaan asetustasolle.

Esitetty kahdeksan kertaa voimalan korkeuden etäisyysvaatimus on ylimitoitettu suhteessa käytettävissä olevaan vaikutustietoon. Se ei perustu lukuisiin YVA- ja kaavoitusprosesseissa tehtyihin selvityksiin eikä myöskään toteutuneiden hankkeiden havaittuihin vaikutuksiin rakentamisen jälkeen. Sääntely ylittää huomattavasti sen, mitä tutkittu ja mitattu vaikutusalue edellyttäisi. Toimiva etäisyysvaatimus voisi olla maksimissaan 1 km vakituisesta- ja vapaa-ajan asutuksesta. Tämä etäisyys olisi linjassaan vaikutusten kanssa ja sillä ei vaarannettaisi Suomen tuulivoiman investointeja.

Kommentit luvusta 9 Aurinkovoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Aurinkovoiman kannattavuus on esimerkiksi tuulivoimaan verrattuna heikompi ja huomattavasti herkempi pienillekin muutoksille. Ehdotetut uudet hallinnolliset menettelyt – erityisesti kaavavelvoitteet – heikentävät hankkeiden kannattavuutta ja niiden investointihoukuttelevuutta entisestään. Kaavoittamisesta aiheutuu merkittäviä kustannuksia, mutta kaavan tuoma lisäarvo aurinkovoimahankkeissa jää usein vähäiseksi tai olemattomaksi, erityisesti alueilla, joilla maankäyttö on selkeää eikä ristiriitoja ole.

Ehdotettu 10 hehtaarin kokoraja kaavavelvoitteelle on erittäin matala, eikä vastaa aurinkovoimahankkeiden tyypillisiä vaikutuksia. Raja on keinotekoinen ja suhteeton todellisiin ympäristövaikutuksiin nähden.

Kommentit luvusta 10 Ranta-alueita koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 11 Kaavoitusmenettely ja vaikutusten selvittäminen kaavaa laadittaessa

-

Kommentit luvusta 12 Asemakaavan ja yleiskaavan laatimisaloite ja asemakaavan ja yleiskaavan laatiminen yhteistyössä

-

Koementit luvusta 13 Merialuesuunnittelu

-

Kommentit luvusta 14 Kansallinen kaupunkipuisto

-

Kommentit luvusta 15 Valtion rajat ylittävät ympäristövaikutukset

-

Kommentit luvusta 16 Pakkokeinot ja seuraamukset

-

Kommentit luvusta 17 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksiantoa koskevat säännökset

-

Kommentit luvusta 18 Muutoksenhaku

Pidämme erittäin perusteltuna, että 111 §:n mukaan Uusiutuvan energiantuotannon kannalta merkittäväksi katsottavaa kaavaa koskeva valitus tulee käsitellä hallintotuomioistuimessa kiireellisenä. Pidämme myös hyvänä, että pykälän perusteluissa on linjattu kiireellisen käsittelyn koskevan myös energiavarastoja. Esitämme, että energiavarastot nostetaan myös varsinaiseen pykälään.

Kommentit luvusta 19 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksiantoa j voimaantuloa koskevat säännökset

-

Kommentit luvusta 20 Erinäiset säännökset

-

Kommentit luvusta 21 Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

126 §:n mukaan ”Kaavoja, jotka on asetettu ehdotuksena julkisesti nähtäville ennen tämän lain voimaantuloa, laadittaessa ja hyväksyttäessä noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.” Esitämme, että 126 §:n siirtymäsäännös muutetaan koskemaan kaavoja, jotka ovat tulleet vireille ennen tämän lain voimaan tuloa. Esiselvityksissä, YVA:ssa ja kaavojen osallistumis- ja arviointisuunnitelmaan sekä kaavaluonnokseen tehdään jo merkittävä määrä selvityksiä, työtä ja kuluu huomattava määrä taloudellisia resursseja. Maatuulivoimahankkeessa Myrskyn kokemuksen mukaan puhutaan aina useammasta sadastatuhannesta eurosta suorina kuluina, minkä lisäksi tulevat vielä henkilökunnan, eri viranomaisien, virkahenkilöiden ja asiantuntijoiden työaikakulut. On kohtuutonta, että kaikki tämä työ oltaisiin heittävässä hukkaan parhaillaan keskeneräisissä hankkeissa.

Siirtymäsäännöksissä ei ole huomioitu aurinkovoimaa, mikä aiheuttaa epävarmuutta etenkin RakL 46 §:n 10 ha linjauksen osalta. Esitämme, että aurinkovoiman osalta säädetään, ettei laki koske alueita, joissa on rakentamislupa tai poikkeuslupa.

Kommentit alueidenkäyttölain muuttamisesta (liitelaki, nimike muuttuu laiksi kaavojen toteuttamislainsiksi)

-

Kommentit rakentamislain muuttamisesta

-

Luonnos uudeksi alueidenkäyttöasetukseksi viimeistellään ja siitä pyydetään lausunnot syksyllä 2025. Jos haluatte jo nyt antaa siitä kommentteja niin voitte tehdä sen tässä.

-

Laurila Heidi
Myrsky Energia Oy